

Eero Sopenen

KIELILLÄ-
PUHUMINEN

EERO SOPANEN

KIELILLÄPUHUMINEN

Kustantaja:
Betesda-Apu r.y.
Porthaninkatu 10 D 79
00530 Helsinki 53

ISBN 951-99306-7-1

Printari Oy, Saarijärvi 1983

Lukijalle

Pyhän Hengen työ ja toiminta on yhä monille varsin tuntematonta, vaikka onkin kulunut jo lähes kaksituhatta vuotta siitä, kun Jumala heluntaipäivänä ”pani lakinsa ihmisten sisimpään ja kirjoitti sen heidän sydämiinsä” (Jer. 31:33): ”. . . vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.”

Kuitenkin Jeesus piti Pyhän Hengen aluetta ja Hengellä täyttymistä niin tärkeänä, että vielä lähimmälle opetuslapsijoukolleen, jota Hän yli kolme vuotta oli opettanut ja ohjannut, Hän ylösnoustuaan ja heitä neljäkymmenen päivän ajan vielä neuvottuaan antoi viimeiseksi selvän käskyn (Apt. 1:4—5): ”Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: ’Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen.’ ”

Ja Hän jatkoi ennen taivaaseen astumistaan (Apt. 1:8): ”. . . vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.”

Nämä olivat Hänen viimeisiä sanojaan Hänen ollessaan alhaalla ihmisten parissa.

Pyhän Hengen kaste on valtava lahja, jossa Jumala itse Henkensä kautta asettuu ihmisen savimajaan ja avaa kaiken ihmiselle antamansa viisauden ja ymmärryksen lisäksi jumalallisen Hengen maailman eri armolahjoineen ihmisjärjen ulkopuolelta.

Ja eräs näistä armolahjoista on kielilläpuhuminen Pyhän Hengen vaikutuksen alaisena ja ymmärryksen ulkopuolella olevana kokemuksena (1 Kor. 12:10): ”. . . toinen lahjan tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä.”

Ja Apt. 2:11: ”. . . kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja.”

Kielilläpuhuminen tärkeiden Jeesus osoitti jo aikaisemmin, kun Hän puhui opetuslapsijoukolleen (Mark. 16:16—17): ”Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Ja nä-

mä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat käten­sä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.”

Kielilläpuhuminen on armolahja, ja se on myös sen merkinä, että Kristus on tullut sydämen temppeliin kokemuseräisesti. Hän ilmaisee tämän saapumisensa siten, että Jumalan lapsi alkaa puhua uusin kielin ja ylistää Jumalaa Hänen suurista teoistaan ihmiskunnan hyväksi.

Siksi haluan tässä pikku kirjasessani keskittyä erikoisesti juuri kielil­läpuhuminen armolahjaan. Olen etsinyt — kuitenkin löytämättä — opasta, joka selvittäisi tämän valtavan lahjan tarkoitusta ja merkitystä, kuinka tätä lahjaa oikein käyttäen saamme Jumalan armotalouden ja voiman ilmenemään ja käytännössä toimimaan.

Helsinki, 17. helmikuuta 1981

Eero S o p a n e n

Luonnollisen ihmisen kieli

Ihminen, joka syntyy syntisenä, kasvaa ja kehittyy valhettelijana ja vääryyden tekijänä — millainen on hänen kielensä! Millainen on hänen kielensä niin kauan kuin tämän maailman ruhtinas saa hallita hänen simpäänsä — sillä ”sydämen kyllyydestä suu puhuu”! (Matt. 12:34)

Katselkaamme tätäkin asiaa Raamatun valossa (Jaak. 3:3—12): ”Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko ruumiin. Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee. Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä. Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt; mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja; samasta suusta lähtee kiitos ja kiros. Näin ei saa olla, veljeni. Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä? Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä.”

Tästä näemme, kuinka ihmeellinen on luonnollisenkin ihmisen kieli. Se on pieni jäsen ja aivan kuin piilotettu meidän huultemme ja hamppaittemme taakse, mutta se on valtakeijä ihmisen olemuksessa; hänen ajatuksensa se tuo julki ja näin ilmoittaa, ketä tämän ihmisen sydän palvelee.

Eikö hevosenkin suu siis ole pieni eläimen kokoon verrattuna — mutta suuhun pannuilla suitsilla hevosta ihan nästisti ohjataan! Eikö laivan peräsin ole pieni verrattuna raskaan aluksen koko massaan, mutta niinpä vain isokin laiva kauniisti tottelee pientä peräsintä — perämiehen mielen mukaan! Näin ihmisenkin kieli tottelee sitä ohjaajaa, joka sisäisessä ”peräsimeissä” on!

Kuinka paljon kielellä onkaan tehty tuhoa maailmassa! Jopa ensimmäinen maailmansota sai alkunsa varomattomasta kielenkäytöstä. Pie-
nestä alusta tuli kymmeniä miljoonia ihmishenkiä vaatinut sota. Tarvit-

seeko tulen olla suuri? Vain tulitikun raapaisu, ja tuloksena saattaa olla valtava palo!

Näin kuvaa myöskin apostoli Jaakob ihmisen kieltä (Jaak. 3:6): ”Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.”

Näin siis luonnollista, pelastumatonta ihmistä ja hänen kieltään ohjataan syvyydestä käsin. Vaikka ihminen on kesyttänyt muun luonnon aina petoeläimiä myöten, niin omaa kieltään hän ei kykene hallitsemaan (Jaak. 3:8): ” . . . mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.”

Tällainen on luonnollisen ihmisen kieli: samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Ja vieläpä ihminen, joka ei ole kokenut Jumalan täydellistä ja sisäistä pelastuksen armoa, voi kielellään kiittää Jumalaa ja kirota ihmisiä. ”Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa” (Jaak. 3:2).

Otamme tähän mukaan lisätodisteita Jumalan Sanasta, ja katsomme, mitä Raamattu sanoo tuosta ”luonnollisesta ihmisestä” eli ihmisestä, joka vielä on hengellisen opetuksen ulkopuolella:

”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti” (1 Kor. 2:14).

”Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne? Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion, hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoilisi Jumalaa ja julistaisi, että Jumala on totisesti teissä” (1 Kor. 14:23—25).

Näistä lainauksista näemme selkeästi, mikä on ero vielä pelastumattoman ja Jumalalle pelastetun ihmisen välillä.

Kuinka meidän kielenkäyttömme muuttuu

Ensimmäisen kerran kielilläpuhumisen armolahjasta Raamatussa mainitsee profeetta Jesaja (Jes. 28:11): ”Niin, sopertavin huulin ja vieraalla kielellä hän on puhuva tälle kansalle.”

Aivan kuin jatkona Jesajan näkemykselle apostoli Paavali puhuu samasta aiheesta (1 Kor. 14:21): ”Laissa on kirjoitettuna: ’Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra.’ ”

Niin kuin edellä jo mainittiin Jeesuksen puhuneen opetuslapsilleen, että kielilläpuhuminen olisi Hänen uskoviinsa painama merkki todistuk-

seksi ulkopuolella oleville, niin tämä merkki alkoi ilmetä käytännössä ensimmäistä kertaa juuri helluntaina, Jeesuksen kuolleistanousemisen jälkeen.

Ensimmäisenä helluntaipäivänä uusi liitto astui voimaan oikein kokemuseräisesti, ja silloin myös kielilläpuhuminen tuli uutena armolahjana entisten armolahjojen joukkoon. Profetetojen aikana voidaan katsoa ainakin seitsemän armolahjan olleen toiminnassa. Ja näin helluntaipäivän Pyhän Hengen vuodatuksen johdosta tuli kaksi armolahjaa lisää: kielilläpuhuminen ja kielten selittäminen.

Pyhä Henki oli toiminut maailmassa jo aikaisemminkin, mutta nyt saatiin kaksi uutta, valtavaa armolahjaa. Kuinka siis kaikki tapahtui (Apt. 2:1—4): ”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi.”

Nyt huomattaamme erikoisesti: he puhuivat, ”mitä Henki heille puhuttavaksi antoi”. Ja tämä tapahtui — ei suinkaan aivan hiljaisuudessa, vaan niin voimakkaasti, että kokoontui paljon kansaa sitä kuulemaan ja ihmettelemään! Ja kun katselemme Raamatun valossa tätä Hengen vuodatusta ja kielilläpuhumista, niin huomaamme, että he puhuivat ymmärryksen ulkopuolella, ts. puhujat itse eivät ymmärtäneet sitä kieltä, jota he puhuivat.

Jumala näki hyväksi vuodattaa Henkensä helluntaina suurten juhlien aikana, jolloin oli kokoontunut Jerusalemiin paljon erilaisia kieliä ja murteita omaavia ihmisiä. Ja näin saatiin uskomattomien ihmisten kautta todistus siitä, mitä he puhuivat. Nämä puhujat olivat yksinkertaisia, koulunkäymättömiä miehiä, minkä Raamattu todistaa heistä: ”Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja he tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa” (Apt. 4:13).

Apostolit ja heidän seuralaisensa, noin satakaksikymmentä henkeä, puhuivat siis Pyhän Hengen vaikutuksen alaisina. Monista kansoista ja kielistä koottu yleisö ymmärsi, mitä he puhuivat, vaikka he itse eivät vierasta kieltä olisi osanneetkaan. ”Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on. Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä. Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: ’Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?’ ” (Apt. 2:5—8).

Olen itse rukoillut lyhyen uskonelämäni aikana tuhansien ihmisten

puolesta ja kuullut koulunkäymättömien puhuvan kiinaa, englantia, saksaa, italiaa, hepreaa ja monia muita kieliä — mutta kaiken on Pyhä Henki antanut puhuttavaksi, niin kuin Hän on parhaaksi katsonut.

Katsokaamme Raamatusta, kuinka monia eri kieliä ja murteita ensimmäisenä helluntaipäivänä esiintyi (Apt. 2:9—12): ”Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa, Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja.”

Nyt ei enää kuulunut kenenkään suusta katkeria sanoja, ei kiroilua, vaan Jumalan Pyhän Hengen täydellisesti muuttaman ihmissydämen syvyydestä pursuavaa ylistystä ja kiitosta Jumalan suurista teoista. Kieliläpulumisen kautta heille avautui — ja avautuu myös meille — valtava Jumalan Hengen maailma ja alue.

Koska Jumala on luonut ihmisen ruumiin, sielun ja hengen, niin Hän on myöskin suunnitellut tarvittavat hoitomenetelmät ja antanut oikeat hoitovälineet. Tiedämmehän, miksi ihmisiä tänäkin aikana sairastuu psyykkisesti: koska heillä ei ole luotettavaa ystävää, jolle he tyhjentäisivät sisimpänsä ja kertoisivat ilonsa ja surunsa, nykyiset ja tulevat huolensa.

Ei Jumala aikojen alussa luonut ihmistä olemaan yksin, vaan antoi hänelle hyvän ystävän ja puolison; ja niin ensimmäiset ihmiset luottavaisina saattoivat avautua toisillensa. **Mutta myös meille, uuden liiton ja lopunajan ihmisille Jumala on Pyhän Hengen kautta lahjoittanut kaikkein luotettavimman ja uskollisimman Ystävän — Kristuksen! Ja Hänen lähettämänsä Pyhän Hengen vaikutuksesta ihminen järjellisen käsityskynsä ulkopuolella kielilläpuhuen purkaa kaikki ilonsa ja huolensa Hänelle. Näin Pyhä Henki tekee ihmisen sisäisestä maailmasta ehyen ja terveen ja valaa häneen uskoa ja uutta intoa.**

Ja silloin ihminen omistaa Jumalan Pojan lupauksen (Joh. 15:7—8): ”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.”

Kuinka sitten Jumalan Henki alkaa kasvattaa meitä Isän tahdon mukaisesti rukoilijaksi, sen näemme jälleen Raamatusta (Room. 8:26—27): ”Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.”

Näin tapahtuu tämä seurustelumme Pyhässä Hengessä kielilläpuhuminen kautta, johon rukoukseen Jumala antaa sanat, asiat, aiheet ja vieläpä avaa ymmärryksellemme tulevia tapahtumia. Sillä ihmisen oma ym-

märrys on sidoksissa nykyhetkeen ja menneisyyteen, mutta Hengen kautta Jumala voi myös raottaa tulevaisuuden verhoa.

Tällaisia asioita Pyhä Henki toimittaa kielilläpuhumisen kautta — meidän järkemme olisikin siihen liian rajoittunut. Joka ei omista kielilläpuhumisen lahjaa, ei vielä tunne Jumalan syvällistä rakkautta eikä koe rukouselämän iloa ja syvällisyyttä. Koska Jumala on pyhä, Hän myös kielilläpuhumisen kautta vaikuttaa ihmisessä pyhitystä.

Näin apostolitkin Jeesuksen kehoituksen mukaan rakensivat itseänsä pyhimmän uskonsa perustukselle, rukoilivat Pyhässä Hengessä (Juuda 1:20): ”Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä.” Näin tehden valtavat voimavarat latautuivat heidän savimajaansa, ja valtavia olivat myös ne tunnusteot ja ihmeet, jotka heidän kättensä kautta tapahtuivat.

Palaan myöhemmin vielä rukouksen kaksijakoisuuteen, mutta nyt katsomme, kuinka evankeliumi levisi juuri Pyhän Hengen vaikutuksesta ja kielilläpuhumisella rakentumisen antaman yliluonnollisen voiman kautta.

Samarian herätys

Apostolien tekojen kahdeksas luku kertoo (jakeet 5—6): ”Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuuluivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot, jotka hän teki.”

Ja kahdeksas jae mainitsee: ”Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.”

Mutta kun kokeneet apostolit Jerusalemissa kuuluivat, että Samaria oli ottanut Jumalan Sanan vastaan, he tajusivat heti, että Samarian herätykseltä puuttui se tärkein, nimittäin voima korkeudesta. Pyhän Hengen täyteys luo uskoon syvyyttä ja synnyttää oikean mielenlaadun, jota hengellinen herätys voisi jatkaa ja menestyä.

Pietari ja Johannes lähetettiin nyt Samariaan (Apt. 8:14—17): ”Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuuluivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen. Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen; sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut H e r r a n J e e s u k s e n n i m e e n . Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen.”

Samariassakin riivaajahenget pakenivat ja sairaita parani aivan sen Jeesuksen sanan mukaan, minkä Hän lausui (Mark. 16:17—18): ”Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos

he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat käten­sä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.”

Kaikki oli muuten hyvin Samariassa, mutta uskoontulleilta puuttui vielä Hengen saapumisen merkki, kielilläpuhuminen. Huomattakoon, ettei Jumalan Sana tässä kohden nimenomaan mainitse kielilläpuhumista armolahjana, vaan toteaa, että kun Pietari ja Johannes rukoilivat samarialaisten puolesta, niin nämä yksinkertaisesti ”saivat Pyhän Hengen”.

Noita Simonin käyttäytyminen kuitenkin paljastaa meille, että jota­kin näkyvällä tavalla yliluonnollista tapahtui Pyhän Hengen laskeutues­sa noihin ihmisiin (Apt. 8:18—19): ”Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa ja sanoi: ’Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käte­ni panen, se saa Pyhän Hengen.’ ”

Noita Simon, jota samarialaiset aiemmin olivat luulleet ”suureksi Ju­malan voimaksi”, oli hämmästyttänyt kansalaisia monenlaisilla ”hok­kuspokkustempuilla”. Mutta nyt hänkin näki selvästi, ts. huomasi ja päätteli joistakin merkeistä, että Pyhä Henki todella laskeutui niihin henkilöihin, joiden puolesta apostolit rukoilivat. **Ja mikäpä muu tuo merkki nytkään olisi voinut olla kuin juuri kielilläpuhuminen, joka Raa­matussa yleensä aina mainitaan hengenvuodatuksista kerrottaessa! Kos­ka Jumala on suoraviivainen ja pitkäjänteinen, Hän ei rupea turhan­päiten muuttamaan menettelytapojaan ja käytäntöään Pyhän Hengen kasteenkaan suhteen.**

Saulus Tarsolainen

”Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vas­taan” (Apt. 9:1). Hän oli siis edelleen ”luonnollinen” ihminen, koska­pa uhosi murhaa ja vainoa.

Vaikka Saulus oli fariseus ja noudatti omantunnontarkasti Moosek­sen lain käskyjä ja säädöksiä, hänen sisäinen maailmansa eli Jumalan armon ja rakkauden ulkopuolella. Mutta Damaskon tiellä Kristuksen kirkkaus kaatoi hänet maahan (Apt. 9:3—6): ”Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä; ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, j­oka sanoi hänelle: ’Saul, Saul, miksi vainoat minua?’ Hän sanoi: ’Kuka olet, Herra?’ Hän vastasi: ’Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää teke­män.’ ”

Vain valonleimahdus — ja arvostettu fariseus makaa pitkin pituut­taan maassa! Kun hän kohottaa katseensa nähdäkseen, mitä oikein on

tapahtunut, hän huomaakin olevansa täysin sokea! Nyt kaksi kättä kurottautuu pimeyteen, kaksi huulta kerjää apua. —

Jumala antoi Saulus Tarsolaiselle kolme päivää aikaa kypsytellä ratkaisuvaihtoehtojaan. Kolmeen päivään mies ei syönyt eikä juonut. Sisimmässä takoi ajatus: ”Miksi vainoat minua — kuka olet Herra?” Ja näin kolmessa vuorokaudessa murskaantui ylpeän fariseuksen itsekäs minä, ja hän teki täydellisen vararikon sisäisesti. Nyt ei ollut enää saamisia, vaan kaikki tuntui olevankin vain velkaa. Saulus oli nyt kypsytynyt vastaanottamaan uuden liiton pelastuksen pelkästä armosta.

Jumalan aikataulu oli ihmeellinen! Sauluksen majaillessa Juudaan talossa ovelle koputettiin, ja sisään astui Ananias-niminen tuntematon mies, jota Saulus muiden muassa oli tullut uskon tähden vangitsemaan (Apt. 9:17): ”Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani molemmat kätensä hänen päälleen ja sanoi:” — sanat olivat varmaankin outoja Saulukselle — ”V e l j e n i , Saul, Herra lähetti minut — Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit — että saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä.”

Ja mitä tapahtui (Apt. 9:18): ”Ja heti putosivat hänen silmistään ikäänkuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti kasteen.”

Pyhän Hengen vaikutuksesta putosivat häneltä suomukset silmiltä, ja samalla kertaa hänelle selvisi myös vesikasteen merkitys: **kasteessa hän lopullisesti, uudestisyntymisen nyt kokeneena, astui siihen Jumalan armon, joka puhdistaa synnistä ja murtaa synnin vallan ihmisessä.**

Ananias oli sanonut, että ”tulisit Pyhällä Hengellä täytetyksi”. Ja vaikka tässäkin kohdassa ei nimenomaan mainita kielilläpuhumista, niin myöhempi asiayhteys paljastaa, että **juuri tuossa tilanteessa Sauluksen kohdalla tapahtui sisäinen uudestisyntyminen ja sitä seurasi välittömästi Pyhän Hengen kaste kielilläpuhumisineen ja muine tunnusmerkeineen.**

Sillä Sauluksessa — nyt Paavalissa — alkoi heti vaikuttaa Jumalan Pyhän Hengen voima (Apt. 9:20, 22): ”Ja kohta hän saarnasi synagogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika . . . mutta Saulus sai yhä enemmän v o i m a a ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle n ä y t t ä e n t o t e e n , että Jeesus on Kristus.”

Entä omistiko Paavali kielilläpuhumisen armolahjan, kun siitä ei edellälainatussa tekstissä nimenomaan mainita? Annamme hänen itsensä vastata tähän kysymykseen (1 Kor. 14:18): ”Minä (Paavali) kiitan Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan!” Näin hän siis puhui kielillä runsaammin kuin muut ja rakensi sillä tavoin käytännöllisesti itseään ”pyhimmän uskonsa perustukselle”, so. Kristus-kalliolle. Hän rukoili Pyhässä Hengessä.

Millä tavoin tällainen rakentuminen vaikutti Paavalin tulevaan tehtävään ja evankeliumin julistukseen? Katsomme sitä jälleen Herran Sanasta (Apt. 19:10—12): ”Ja sitä (opetusta) kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuul-

la Herran sanan. Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.”

Näemme siis, mitä merkitsi tämä ymmärryksen ulkopuolinen kielillä-puhuminen, kun Jumala sai rakentaa Sauluksen elämässä todellista Kristus-uskoa hänen rukoillessaan ja ylistäessään uusin kielin Jumalaa. Ja Paavali osasi käyttää tätä lahjaa oikein; asian tähänkin puoleen palaamme pian tarkemmin.

Korneliuksen huonekunta

Vuonna 38 jKr. Kornelius sai enkeli-ilmestyksen, koska hän rukoili alati Jumalaa ja antoi paljon almuja kansalle. Näin Jumalan mielisuosio oli tämän miehen yllä, ja Jumala lähetti enkelinsä hänen luokseen. Herran enkelillä ei ollut lupa saarnata Korneliukselle, koska Jumala on laskenut sananjulistusvastuun ihmisten harteille, mutta enkeli sanoi (Apt. 10:5—6 ja 11:14): ”Niin lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan eräs Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla . . . h ä n on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi.”

Kornelius oli nöyrä ja lähetti palvelijansa hakemaan Pietarin — jolle Jumala samanaikaisesti ilmestyksen kautta puhui siitä, että pakanayksilötkin ovat ristinsovituksen tähden kelvollisia Jumalan valtakuntaan. Tätä Pietarin oli vaikea aluksi tajuta, koska hän oli tottunut ajattelemaan, että uusitamentillinen pelastus koskisi vain juutalaisia niin kuin aikaisempi lakiliittokin. Ellei Jumala edeltä päin olisi valmistanut Pietarin sisäistä maailmaa myönteisemmäksi pakanoita kohtaan, Hän ei olisi voinut käyttää häntä pakanakansaan kuuluvan Korneliuksen auttamiseksi sisälle iankaikkiseen elämään.

Pyhä Henki kehoitti Pietaria selvästi (Apt. 10:19—20): ”Katso, kaksi miestä etsii sinua; niin nouse nyt, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt.”

Pietari lähti Korneliuksen palvelijoiden kanssa ja otti mukaansa vielä kuusi muuta veljeä Joppesta, ja he saapuivat Korneliuksen kotiin, missä heitä odotettiin (Apt. 10:24): ”Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan; ja Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisansa ja ystävänsä.”

Kornelius kertoi näkynsä Pietarille, ja vasta tällöin tämän silmät lopullisesti avautuivat sen tosiasian suhteen, että Jumala toki haluaa pelastaa muitakin eikä ainoastaan ”heikäläisiä” eli juutalaisia. Pietari oli ollut uskossa jo kymmenkunta vuotta — aina siitä asti, kun oli Jeesuk-

sen päivinä astunut sisälle Herran opetukseen — ja Hengellä täytetty-näkin jo noin kahdeksan vuotta, mutta hän oli ollut taipuvainen hiukan "lahkohenkisyyteen". Nyt hän oli Hengen kautta avartunut uudella tavalla ja ilmaisi sen avoimesti (Apt. 10:34—35): "Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: 'Nyt minä totisesti käsitan, ettei Jumala katso henkilöön, vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen.'"

Ja niin Pietari alkaa keskitetysti julistaa kuulijoilleen sanomaa Kristuksesta ja mainitsee mm. (Apt. 10:38): ". . . te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki saatanan valtaan joutuneet, sillä Jumala oli hänen kansansa."

Jotta evankeliumi avautuisi meille elävänä, meidän täytyy aivan kuin kurottautua Hengessä siihen aikaan ja niihin tapahtumiin, joista Raamattu meille kertoo — näemme siis Korneliuksen sukulaisineen ja ystävineen odottamassa jännittyneenä sen lupauksen täyttymistä, minkä enkeli oli lausunut: ". . . hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi."

Jännitys on suuri ja odotus vilpitön, lapsenmielinen. Ja odotettu vastaus tulee (Apt. 10:44—48): "Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuolivat. Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin, sillä he kuolivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi: 'Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niinkuin mekin?' Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä."

Niinkuin näemme, Pyhä Henki tuli heidän päällensä Pietarin puheen aikana. **He uudestisyntyivät Jumalan Sanan kuulemisen ja uskossa vastaanottamisen kautta ja täyttivät välittömästi Pyhällä Hengellä ja alkoi-vat puhua uusin kielin, niin että sivullisetkin ihmettelivät ja "hämmästyivät" sitä, että "Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin" — henkilöihin, jotka eivät nyt olleetkaan nimenomaan "heikäläisiä".** —

Kun Pietari tuli sitten Jerusalemiin, niin ympärileikatut ahdistelivat häntä ja syyttivät siitä, että hän oli käynyt ympärileikkaamattomien luona ja syönyt heidän kanssaan. Pietari vastasi heidänkin vielä ahdasrajaiseen näkemykseensä (Apt. 11:12—18): "Ja Henki käski minun mennä arvelematta heidän kanssansa; ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani. Me menimme sen miehen taloon, ja hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi'. Ja kun minä rupesin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, niinkuin alussa meidänkin päällemme. Silloin minä

muistin Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'. Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?' Tämän kuultuansa he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: 'Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi.' "

Tässä näemme hitaan, mutta varman evankeliumin linjan murtautuivat eteen päin Jumalan antamien armolahjojen avulla.

Efeson herätys

"Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia. Ja hän sanoi heille: 'Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?' Niin he sanoivat hänelle: 'Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan.' Ja hän sanoi: 'Millä kasteella te sitten olette kastetut?' He vastasivat: 'Johanneksen kasteella.' Niin Paavali sanoi: 'Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen.'" Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat. Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä" (Apt. 19:1—7).

Näemme, että vaikka on opetuslapsi, on mahdollista olla täysin tietämätön Pyhästä Hengestä ja Hengen kasteesta. Tällainen oli tilanne vielä joitakin kymmeniä vuosia Hengen vuodattamisen jälkeen — ja on yhä vieläkin, vaikka jo parisentuhatta vuotta on kulunut! Vain harvat ymmärtävät armolahjojen merkityksen ja osaavat käyttää noita lahjoja oikein.

Efesossa jaettu sananopetus oli ollut tässä mielessä vielä puutteellista (Apt. 18:24—25): "Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja väkevä raamatuissa. Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsikin ainoastaan Johanneksen kasteen."

Raamattu antaa Apollosesta sen todistuksen, että tämä oli "puhetaitoinen mies ja väkevä raamatuissa" ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta hän eli vielä "esihelluntaisella" asteella, siis pääsiäisen ja helluntain välisessä ajassa. Hän tunsikin kyllä Johanneksen kasteen, mutta ei kastetta Pyhässä Hengessä. Hän tunsikin myös tarkoin Vanhan testamentin ilmoituksen Herrasta Jeesuksesta, siis historiallisen ja profeettallisen Messiaan, mutta häntä ei ilmeisestikään oltu opetettu tuntemaan Jeesusta

Hengen mukaan. Hän tiesi Jeesuksen syntymän, vaelluksen, opetukset, kärsimisen, kuoleman, ylösnousemuksen ja taivaaseen astumisen. Mutta siihen hänen tietonsa sitten loppuivatkin.

Kuinka Apollos olisi voinut opettaa Pyhän Hengen kastetta, kun hän ei itse ollut sitä kokenut eikä siitä mitään tiennyt? Priskilla ja Akylas nimiset opetuslapset ”selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien” ja tämän jälkeen hän ”armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulleille” (Apt. 18:26—27).

Ne opetuslapset, jotka apostoli Paavali tapasi Efesoon saavuttuaan, olivat ilmeisesti juuri Apolloksen entisiä oppilaita. Hekään eivät tunteet Pyhän Hengen kastetta. Paavali sai armon ohjata nuo ”noin kaksitoista miestä” vastaanottamaan Pyhän Hengen, niin että ”he puhuivat kielillä ja ennustivat”.

Näin ensimmäisenä helluntaipäivänä alkunsa saanut Hengen ”ketjureaktio” jatkui rukouksen ja käten päällepanemisen kautta ihmisten ja tunnustekojen seurattessa saarnattua Sanaa.

Samariassa Pietari ja Johannes olivat laskeneet kätensä uskoontulleiden päälle, ja nämä olivat välittömästi täytyneet Pyhällä Hengellä (Apt. 8:17). Ananias oli laskenut molemmat kätensä Saulus Tarsolaisen päälle, ja tämä oli heti saanut Pyhän Hengen (Apt. 9:17). Ja nyt Paavali puolestaan laski kätensä efesolaisten opetuslasten päälle Jumalan voiman näin välittyessä eteen päin.

Näin käten päällepanemisella on ilmeisen selvä hengellinen merkitys. Jumala käyttää palvelijoidensa käsiä tällä ihanalla tavalla — käsiä, joiden takana on Herralleen antautunut, pyhitetty ja Hengen täyttämä ihmissydän — aivan kuin sähkövoimalla latautunut ”akku”!

Käsien päällelaskeminen ei kuitenkaan ole aivan välttämätöntä Pyhän Hengen välittämiseksi toiselle henkilölle, sillä juuri helluntainahan Henki laskeutui ilman mitään käten päällepanemisia — samoin tapahtui Korneliuksen kodissa kesken Pietarin saarnan! **Oikea opetus sen sijaan on välttämätöntä, sillä ei Pyhä Henki vahvista satuja ja ”kalajuttuja”!** Hän vahvistaa ihmeitä ja tunnusteoita ainoastaan Hengessä ja totuudessa puhutun Jumalan Sanan!

Näin Jumala tänäkin päivänä — ensimmäisestä helluntaista lähtien — panee lakinsa meidän sisimpäämme ja kirjoittaa sen meidän sydämiimme Jumalan Sanan uskossa kuulemisen ja Pyhän Hengen kasteen saamisen kautta (Jer. 31:33). Sillä juuri helluntaina uusi liitto alkoi Hengen kautta toimia käytännöllisellä tavalla. **Uusitamentillisessä sielunpelastuksessa kysymys ei ole ainoastaan ”oikeasta opista” — vaan myös oikeasta käytännöstä!**

Sallittakoon tähän jokunen omakohtainen todistukseni!

Olen itse nuorena uskovana joutunut paljon rukoilemaan Pyhän Hengen kastetta ihmisille. Olen myös nähnyt lähes kuudentuhannen henkilön täyttyvän Pyhällä Hengellä, kun olen rukouksen yhteydessä laskeutunut käteni heidän päälleen. He ovat alkaneet puhua uusin kielin. He

ovat olleet kotoisin eri puolilta Suomea ja myös ulkomailta — aina kahdestakymmenestäviidestä maasta!

Joukossa on ollut joitakin ”erikoistapauksiakin”. Kerrankin sain kouksen lopussa profetian, jonka aikana takanani oleva nuori neitonen täyttyi Pyhällä Hengellä ja alkoi puhua uusin kielin. Jotkut ovat täyttyneet Hengellä johtaessani yleistä rukousta puheeni jälkeen. Kymmeniä on saanut Hengen kasteen, kun he ovat soittaneet minulle, ja olen rukoillut heidän puolestaan puhelimessa — kaukaisimman soitettua jopa 900 km:n päästä Pohjois-Suomesta!

Näemme, että Pyhän Hengen armolahja kielilläpuhumisineen on valtava lahja — lahja, joka liikkuu sektorilla ja alalla, mitä emme voi ymmärryksellämme mitata! Vain Jumala tuntee tarkoin nämäkin Henkensä alat ja alueet. On suurta armoa, että Jumala on antanut ihmiselle näin ihmeellisen lahjan!

Jos nyt joku vieläkin epäilee, että Jumalan antamat armolahjat olisivat niin halpa-arvoisia, ettei meidän kannattaisi ruveta niitä ollenkaan tavoittelemaan ja rukouksessa anomaan — niin tällainen ihminen on kyllä itse väärillä urilla! Sillä Jumala antaa ainoastaan arvokkaita lahjoja (Luuk. 11:11—13): ”Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen, taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!”

Kuka siis antaa Pyhän Hengen ja vaikuttaa meissä, niin että saatamme puhua uusin kielin: **v a i n y k s i n J e e s u s !**

Jeesus sanoo (Joh. 16:7—11): ”Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.”

Huomaammeko: ”synnin, koska he eivät usko minuun”? Jos epäilemme Hänen armolahjojansa, niin se on syntiä, niin kuin kaikki epäusko yleensäkin on syntiä — edellä olevan Jeesuksen opetuksen mukaan!

Jatkamme vielä hiukan Pyhän Hengen työn yleistä tutkistelua, ennen kuin keskitymme nimenomaan kielilläpuhumisen eri palvelumuotoihin (Joh. 16:13—15): ”Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut (Jeesuksen) kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.”

Huomaamme, ettei Pyhä Henki todista itsestään, vaan Herrasta Jeesuksesta. ”Minkä hän kuulee, sen hän puhuu.” **Kaikki Kristuksen omaisuus on Jumalan Sana, ja kaikki, mitä Pyhä Henki kirkastaa, on vain tätä samaa iankaikkista Sanaa.** ”Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä” (Joh. 6:63).

Ihmisyymmärrys ei kovinkaan selvästi kykene näkemään tulevaisuuteen, mutta kun annamme Pyhälle Hengelle valtuudet toimia ymmärryksemme ulkopuolelta käsin, niin jopa ”tulevaisetkin Hän meille julistaa”.

Näin Herra Kristus on lähettänyt meille Pyhän Henkensä voimaksi matkalle säilyäksemme uskossa ja kerran päästäksemme perille taivasten valtakuntaan ja vieläpä voittaaksemme toisiakin iankaikkisuussieluja Kristukselle.

Kielilläpuhumisen eri palvelumuodot

Kielilläpuhumisen eräs suurimpia esteitä on virheellinen opetus. Minutakin tiedustellaan ympäri maata eri piireistä puhelimitse ja kirjeitse, kuinka ihminen voi täyttää Pyhällä Hengellä ja mistä tiedämme, että kysymyksessä on ”oikea henki”.

Moni, jonka puolesta rukoulen, seuraa järkeillen rukousta ja sillä tavoin suorastaan estää Pyhää Henkeä ja rajoittaa Jumalan työtä. Puhuttuaan sitten jonkun aikaa kielillä hän saattaa keskeyttää ja kysäistä: — Mitä minä oikein puhuin?

Ja minä vastaan hänelle: — Aivan samoin on käynyt nyt sinulle kuin tapahtui helluntaina. Pyhä Henki on laskeutunut sinun päällesi, ja sinä aloit puhua Pyhän Hengen vaikutuksesta uusin kielin!

Hän kysyy minulta edelleen: — Mutta enhän minä ymmärrä, mitä puhun!

Minä vastaan: — Näin sanoo Raamattu: ”Kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.” (1. Kor. 14:2)

Kun rukoiltava henkilö itse näkee tämän Raamatusta, hän rauhoittuu. Ja kun panen käteni hänen päällensä, uudet kielet alkavat kummuta ulos, niin että hän itse kuulee ne ja uskonhenki valtaa hänet silloin. Näin armolahja jää pysyväksi.

Jos Hengellä täyttyneellä on tilaisuus lähiaikoina tulla luokseni, rukoulen hänen puolestaan vielä kerran tai pari, kolmekin kertaa, jotta tämä lahja toimisi hänellä niin voimakkaasti, että hän kertakaikkiaan uskoi saaneensa Pyhän Hengen kasteen eikä pyrkisi estämään kielilläpuhumista rajoittuneella ihmisyymmärryksellään.

Joku toinen kenties tulee luokseni ja sanoo: — Olen kuullut, että tämän maailman ruhtinas myös voi jakaa väärennettyä ”pyhää henkeä”!

— Mistä olet tuollaista kuullut, kysyn häneltä, ja hän mainitsee erään henkilön nimen.

Kerrankin otin yhteyttä tällaisen puheen levittäjään, ja ilmeni, että hän oli kuullut jutun eräältä tuttavaltaan. Soitin puhelimella edelleen, kunnes pääsin kuudenteen henkilöön — koska olen varsin perusteellinen toiminnoissani — ja hän taas kertoi kuulleensa sen joltakin, joka oli kuullut sen eräältä Saksassa asuvalta, joka oli kuullut, jne.

Sanoin silloin tuolle epäilijälle: — Jättäkäämme jo ”luulojen kirjat” ja palatkaamme Raamattuun! Sillä sieltä näemme kuka ainoastaan kastaa Pyhällä Hengellä: yksin Jeesus! Kenet hän kastaa: vilpittömän anojan. Ja miten tämä ilmenee: siten, että Hengellä täyttynyt alkaa puhua vieraillla kielillä sen mukaan, mitä Pyhä Henki hänelle puhuttavaksi antaa. —

Vielä eräs tapaus: rupesin rukoilemaan erään Herraa etsivän puolesta, jotta tämä kokisi Hengen kasteen, mutta yllättäen tämä sanoikin: — Kaikkea hyvää Jumala antakoon minulle, mutta ei kielilläpuhumisen lahjaa, sillä se on minulle niin kovin vierasta!

Niinpä aloin sitten rukoilla: — Jumala, anna hänelle kaikkea muuta hyvää, mutta älä kielilläpuhumisen armolahjaa!

Silloin rukoiltava huomasi, että jotakin on vialla ja sanoi: — Ei niin saa rukoilla, vaan rukoile, että jos Herra tahtoo, niin antakoon minulle myöskin kielilläpuhumisen lahjan!

Aloin rukoilla niin, ja heti hän täyttyi Pyhällä Hengellä ja puhui uusin kielin ja ylisti Jumalaa. Lisäksi hän sai kielten selittämisen eli profetoimisen lahjan, joka toimii hänen kauttaan tänäkin päivänä.

Olen pannut merkille, että mitä useampia vuosia joku henkilö on nauttinut virheellistä opetusta, sitä vaikeampi hänen on vastaanottaa Jumalan armolahja ”ilmaislahjana”, ts. ilman omia ponnistuksia ja laintekoja.

Siis kielilläpuhuminen on vääjäämätön merkki Jumalan lapsesta, joka on hyväksynyt Jumalan uuden aikakauden armotalouden sellaisena kuin Jeesus ja apostolit opettivat.

Katselemme nyt, mitä merkitsee ylistäminen kielilläpuhuen (1 Kor. 14:16—17): ”Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa ’amen’ sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot. Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.”

Tämänkin ylistäjän täytyi siis puhua vieraillla kielillä, koska toinen ei ymmärtänyt. Ylistyksen aiheen, sanat ja hengen antaa siis Pyhä Henki, joka myös kiitoksen ja ylistyksen kautta kirkastaa Kristusta.

Katsomme vielä Raamatusta, mitä tapahtuu, kun Pyhä Henki puhuttaa meitä yliluonnollisella tavalla ymmärryksemme ulkopuolella (1 Kor. 14:4, 14): ”Kielilläpuhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa

seurakuntaa . . . sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.”

Näin Raamatun mukaan kielilläpuhuminen on valtava hengellinen rakennusaine, jolla uudestisyntynyt ihminen voi rakentaa itseään. Eikä tämä sisäinen rakentuminen hyödytä ainoastaan häntä, vaan koko seurakunta lopulta voimistuu ja hyötyy sellaisista yksilöistä, jotka ovat perustaneet ja rakentaneet hengellisen rakennuksensa Sanan graniittikalliolle Pyhässä Hengessä. Sillä juuri yksilöjäsenistähän seurakuntakokonaisuuskin muodostuu.

Edellä raamattusitaatissa mainittiin, että kielilläpuhuminen on salaisuuksien puhumista Hengessä. Mitä tämä tarkoittaa?

Lisävalaistusta saamme Paavalin sanoista (Room. 8:27): ”Mutta sydänten tutkija (Herra) tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoulee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.”

Ilmakehä on täynnä tämän maailman ruhtinaan demoneja siellä hengenmaailmoissa. Mutta kun kielilläpuhuva Jumalan lapsi puhuu Isän kanssa salaisuuksia Hengessä, niin eivät edes nuo vihollisen vastustavat voimat ymmärrä häntä — niillä kun ei ole kielenkääntäjää — vaan rukouksen sanoma liikkuu ainoastaan Jumalan ja kielillärukoilijan välillä.

Eikö olekin valtavan ihanaa, että Jumala on antanut meille kielilläpuhuminen armolahjan, niin että voimme tuoda kaikki salaisimmatkin sisäisen maailmamme tarpeet ja tavoitteet elävälle Jumalalle tiettäväksi! Ja Henkensä kautta Hän puolestaan antaa meille kaiken sen, mitä meiltä puuttuu.

Kielilläpuhuminen on siis ensinnäkin valtaisa lahja ja armoitus, ja se on myös merkinä siitä, että Herra Kristus on Hengen kautta saapunut sydämen temppeliin. Hengen kaste virittää meissä valtavan kiitosmielen ja palvonnan halun Jumalaa kohtaan, niin että voimme sanoa Daavidin tavoin (Ps. 40:4): ”Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme.”

On ihanaa tietää, että kun tyhjennämme sydämemme ajatukset ja aivoitukset ymmärryksemme sisä- ja ulkopuolelta Hengen virittäminä taivaalliselle Isällemme, niin ei kukaan muu kuin Hän saa nähdä ja kuulla meidän sielumme syvyyksiä ja salaisuuksia. On ihmeellistä saada näin käytännöllisellä tavalla rakentaa itseään pyhimmän uskonsa perustukselle ja tietää, että tuo pohja ja perustus on Kristus — Sana! Tämä Pyhän Hengen armo avaa meille myös kirjoitetun Sanan ja antaa suusanalliseen todistukseemme voiman ja voitelun.

Käytännön ohjeita kielilläpuhuville

Nykyaikana on muodissa hoitomenetelmä, jota sanotaan psykoterapiaksi. Tämä hoitomenetelmä toimii siten, että ihmisen mieleen palau-

tetaan hänen menneisyytensä aina varhaisinta lapsuutta myöten, ja sieltä yritetään löytää häiriön syyt.

Jumalan ”psykoterapia” toimii Hengen kautta sillä tavoin, että ihmisen kielteinenkin menneisyys peitetään anteeksisaamisessa lopullisesti ja sijaan tarjotaan uutta, puhdasta tulevaisuutta.

Antaisin nyt joitakin käytännön neuvoja ja ohjeita vasta Hengen kasteen kokeneille henkilöille.

Rukoile ensimmäisten kuukausien aikana mahdollisimman paljon kielillä, älä kuitenkaan uskomattomien joukossa äläkä yleisillä paikoilla! Etsi itsellesi rauhallinen paikka rukoilemista varten joko rukouskokouksessa tai aivan kahden kesken Jumalan kanssa!

Älä tee sitä virhettä, että jos joku uskomaton pyytää:

— Puhuhan nyt hiukan kielillä, jotta kuulisin, millaista se on — niin että menisit ansaan! Sillä ei Jumala ole antanut tätä lahjaa tällä tavoin kenelle tahansa näyteltäväksi, vaan arvokkaaksi rakentumiseksi Hengessä.

Myös yleisissä kokouksissa opetetaan ja julistetaan ymmärryksen Saanaa ymmärryksen kautta eikä kielilläpuhuen. Pyhä Henki kyllä voitelee julistuksen, julistajan ja kuulijat. Yhteisten alku- ja loppurukousten aikana tietenkin voimme rukoilla kielillä, mutta niin hiljaisesti, ettei synny häiriötä ja epäjärjestyksiä. Samoin leivänmurtotilaisuudessa voimme rukouksen aikana vapaasti rakentaa itseämme hillitysti ja säädyllisesti, koska näissä kokouksissa on yleensä läsnä vain uskovia.

Mutta kun olet jonkun aikaa kasvanut ja vahvistunut uskossa, huomaat, että sinun on ruvettava rukoilemaan myös ymmärrykselläsi (1 Kor. 14:15): ”Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myös ymmärrykselläni; minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myöskin ymmärrykselläni.”

Niin kuin tässä kokenut apostoli Paavali neuvoo, meidän tulee kasvattaa Pyhän Hengen temppeiliämme rukoillen sekä ymmärryksellä että hengellämme. Näin tehden meistä kasvaa hiljalleen Kristuksen kuvan kaltaisia; eikä meidän Herramme turhaan sano (Matt. 5:48): ”Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.”

Mikä nyt tässä ajassa voisi olla täydellistä? Voimmeko me olla täydelliset?

Lunastuksen pohjalta ja uskon kautta Kristuksen lahjavanhurskauden omistavina Isä näkee meidät jo täydellisinä, ja siitä todistuksena Hän on runsaasti vuodattanut meihin Pyhän Hengen.

Meihin laskeutuessaan Herran Henki on tuonut mukanaan juuri meille sopivat armolahjat, joista kielilläpuhuminen on yksi (1 Kor. 12:4—11, 28).

Mutta jotta tämä Kristuksen täydellisyys meissä Hengen kautta pääsisi puhkeamaan esiin, meidän itsekkyytemme on kuoltava. Ihmisen persoonallisuuden on kertakaikkiaan kuoltava syntisen minän yliherruudel-

le. Silloin toteutuu kohdallamme apostoli Paavalin sana (1 Kor. 6:19—21): "Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen tempeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne!"

Ja vielä aivan lopuksi kehoitamme toisiamme apostoli Paavalin sanoin (1 Kor. 14:39—40): "Sentähden, veljeni (sisareni), harrastakaa profetoimista älkääkään estäkö kielillä puhumasta. Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä!"

Henkilökohtaisia todistuksia

Vuonna 1970 Herra alkoi kutsua minua voimakkaasti. Minussa syntyi halu löytää elävä yhteys Jumalan kanssa. Aluksi luin yksinäni Raamatua, mutta sitten etsin yhteyttä uskoviin ja hain oikeata seurakuntaa eli seurakuntaa, joka vastaisi sitä kuvaa, jonka olin Raamatusta löytänyt.

Tutustuin moniin uskonsuuntiin aina Jehovan Todistajista "Mormoneihin" asti, mutta sisäinen janoni jäi tyydyttämättä. Tutustuin myös helluntaiseurakuntiin. Vuonna 1973 kävin Lähetysseurakunnan kokouksissa useita kertoja. Siellä Herra kutsui minua voimakkaasti. Jotakin minulta kuitenkin edelleen puuttui, vaikka sain kokea niin voimakasta Hengen kosketusta, että luulin jo täytyneeni Pyhällä Hengellä. Olin siellä myös edessä rukoiltavana, mutta jäin tyhjäksi.

Sitten lähdin etsimään Herraa Saalem-seurakunnasta. Sisäinen tuskani kasvoi jatkuvasti ja ajattelin, että jotain täytyy pian tapahtua. Halusin löytää vapauden Kristuksessa. Niinpä meninkin Saalemassa kasteelle, koska toivoin sen auttavan sisäiseen ahdistukseeni. Kastetilaisuudessa tuli profetia, jossa Herra sanoi: — Minä olen voimallinen nostamaan sinut pelastuksen kalliolle!

Mutta kastekaani ei minua auttanut. Olin epävarma pelastuksestani ja siitä, olinko täyttynyt Pyhällä Hengellä. Eräs seurakuntalainen lohdutti minua ja sanoi, että olen kyllä täyttynyt Hengellä, sillä eiväthän kaikki puhu kielillä. Aloin rukoilla hartaasti ja sanoin Herralle: — Johdata minut sellaisen ihmisen luokse, joka kykenee osoittamaan minulle hengellisen tilani! —

Ja Herra johdatti. Hän huomioi tuskani ja johdatti minut Siiloan-seurakuntaan ja siellä Eero Sopasen luokse. Hän pani kätensä päälleni ja sanoi, etten ollut vielä uudestisyntyntäkään.

Seuraavana päivänä hänen rukoillessaan puolestani sain todella kokea pelastuksen. Se oli minulle ihmeellinen kokemus, jossa sain pelastusvarmuuden. Hieman myöhemmin sain kokea myös Pyhällä Hengellä täyttymisen, josta merkkini sain ylistää Herraa uusin kielin.

Näin minulle avautui uusi, ihana elämä. Olen todella saanut kokea Herran rakkautta ja rauhaa, ja Pyhä Henki on alkanut ihmeellisellä tavalla opettaa ja avata Sanaa. Tunnen Herran Hengen asuvan sisäisessä maailmassani ja vakuuttavan, että olen Hänen omansa.

Myöhemmin pelastumiseni jälkeen sain myös vesikasteen kautta erotautua Kristukselle ja upottaa koko menneen elämäni kasteen hautaan.

Harri Jacobsson
seurakuntatyöntekijä
Helsinki

Kahdeksan vuotta sitten olin ateisti. Eräs teologian opiskelijatuttavani tuli uskoon. Ihmetellen hänessä tapahtunutta muutosta kävin hengellisessä kokouksessa — kolmesti kahden kuukauden aikana. Ensimmäisen kerran elämässäni kuulin kielilläpuhumista ja profetoimista.

Kiinnostukseni näihin ilmiöihin heräsi. Tänä aikana luin Raamattua ja jonkun hengellisen kirjankin ymmärtämättä niistä paljoakaan.

Kolmannessa kokouksessa ollessani tunsin ilmapiirissä jotain erikoista. Ymmärsin, että jos Jumala on, minulta puuttuu jotakin ratkaisevan tärkeää.

Kahden viikon aikana Eero-veli rukoili useita kertoja puolestani. Tunsin sisälläni ensin suurta iloa. Pian tämän jälkeen suustani tulvi sanoja, joita en itse ymmärtänyt. —

Kahdeksan vuoden ajan olen nyt päivittäin saanut käyttää tätä kieliläpuhumisen lahjaa. Se on vahvistanut minua seuratessani Herraani ja Mestariani, Jeesusta.

Matti Mitronen
lääketieteen lisensiaatti
Helsinki

Ennen uskoontuloani harrastelin uskonasioita, kävin ahkerasti kirkossa ja opiskelin teologiaa. Kuitenkin omaatuntoani painoivat tietoiset salasyynnit, joista puhuinkin erään herätysliikkeen sielunhoitajalle. Tämä vastasi, ettei sellaisista synneistä voi eikä tarvitsekaan päästä vapaaksi. Samassa uskonsuunnassa opetettiin, että kun vain rukoilee tietyn valmiin rukouksen, niin sen perusteella on sitten täyttynyt Pyhällä Hengel-

lä, vaikka merkit eivät seuraakaan. Kokeilin sitä ja sen jälkeen koetin olla keinotekoisesti onnellinen. Se oli vaikeata. Tajusin tarvitsevani Pyhän Hengen voimaa, ja sitä aloimme entistä tietoisemmin rukoilla ja etsiä vaimoni kanssa.

Niinpä Herra johdatti meidät vaimoni erään tuttavan kautta 5.1.1973 Siiloan-rukoushuoneelle, joka oli minulle ennestään täysin tuntematon paikka. Seurakunnan paimenen tiedustellessa, milloin olin kokenut uudestisyntymisen, koetin selittää, että olin pikkuhiljaa kasvanut kristityksi. Silloin hän paljasti sisäisen maailmani tilan ja uskonelämäni perusvirheen sanoen aivan suoraan: — Sinä et ole vielä koskaan uudestisyntynyt!

Jokin sisimmässäni todisti, että tuo mies puhui totta, koska hän rakasti iankaikkista sieluani Kristuksen rakkaudella. Heräsin tajumaan todellisuuden: — Silloinhan en voi nähdä Jumalan valtakuntaa! Olen kadotettu! Mutta haluan pelastua, niin kuin Sana osoittaa!

Näytettyään Raamatusta pelastuksen tien seurakunnan paimen rukouli meidän puolestamme. En osaa selittää, mitä koin, mutta tiesin saaneeni syntini anteeksi, ja jotakin uutta pyrki huulilleni. Samassa kuitenkin vaimoni täytyi Pyhällä Hengellä alkaen puhua kauniilla vieraalla kielellä, ja jäin kuuntelemaan häntä.

Pari tuntia myöhemmin rukouskokouksessa sain itsekin kokea saman, kun paimen rukoillessaan kaikkien puolesta tuli minunkin kohdalleni. Jotkut saattavat tuntea jonkinlaisia voimavaikutuksia, mutta minä en tuntenut mitään. Vain kiitin ja ikään kuin aavistin, että nyt jotakin uutta virtaa sisimpääni — enkä osannut enää kiittää suomeksi, vaan vieraat kielet tulvivat sisimmästäni! Tiesin täytyneeni Pyhällä Hengellä!

Ensimmäinen asia, minkä Pyhä Henki osoitti minulle uskoontultuani, oli vesikaste. En nähnyt enää eri uskonsuuntia. Näin vain Jeesuksen ja Hänen Sanansa ja esimerkkinsä. Kielilläpuhumisen lahjan saaminen todisti minulle, että Raamattu on totta kirjaimellisesti, ja omatuntoni muistutti, että olin luvannut seurata Jeesusta kaikessa, niin kuin Sana osoittaa.

Niinpä pyysin kastetta, jonka jälkeen havaitsin ihmeellisen asian: huonot vatsahermoni olivat täysin parantuneet, niin että saatoin juoda kahvia ja syödä kaikkia ruokia ilman vaivoja! Kaste on siis todella hyvän omantunnon pyyttämistä Jumalalta.

Kielilläpuhumisen rakentavan vaikutuksen sain kokea siinä, että vanhat elämänsenteeni alkoivat muuttua Sanan mukaisiksi, ja Raamattu alkoi elää ja avautua, niin kuin se olisi ollut minulle aivan uusi kirja. Entiset syntitottumukseni olivat suorastaan unohtuneet pois mielestäni, sen lisäksi että havaitsin olevani niistä täysin vapaa. Jumalan pelko täyttää nykyisin sydämeni, niin etten saata enää harjoittaa syntiä.

Vähän yli kahdeksan vuoden aikana, jonka olen ollut mukana seurakuntamme kokouksissa, olen kuullut yli viidentuhannen henkilön todis-

tavan, että he uskoontulonsa jälkeen täyttivät Pyhällä Hengellä, ja he kaikki ovat myös todistaneeet puhuneensa kielillä.

Kyösti Parviainen
teologian kandidaatti
Helsinki

”Kodin Herra suo pienille ystävilleen”, sanotaan vanhassa lastenlaulus-
sa. Evankeliumissa kerrotaan, että Jeesus kiitti Isää siitä, että Hän on
salannut nämä viisailta ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Ja juuri sillä
tavoin, lapsen lailla hyväksyen ja uskoen, minäkin sain vastaanottaa
Raamatun lupauksen. Todellisuus, jonka olemassaoloon en ollut usko-
nut, tuli eläväksi.

Hengellä täyttymiseni tapahtui seuraavasti: rukoilin ja kiitin Herraa
Jeesusta, ja Eero-veli pani kätensä päälleni ja rukoili puolestani. Olin
siinä silmät suljettuina — ja yhtäkkiä Jeesus tuli niin ihmeen läheiseksi!
Sain nähdä Hänet kuoleman voittajana. Hän seiso i jonkin takana, jon-
ka yli en voinut käydä. Välillämme oli kuin tumma virta, jonka ymmär-
sin kuvaavan ihmiselämän ehdotonta päättymistä, kuolemaa. Mutta vir-
ran toisella rannalla seiso i Hän kädet avoinna ja ojennettuina vastaan-
ottamaan minua. —

Puhuin tuntemattomia sanoja; en kuitenkaan tiedottomasti, vaan jo-
takin kumpusi sisimmästäni ulos ajatukseni toimiessa täysin selkeästi.
En halunnut estää sitä, koska tiesin, että kaikki tämä oli luvattu Kirjoi-
tuksissa — juuri siinä samassa vanhassa Raamatussa, joka kirkollisko-
kouksen suomentamana on nytkin jokaisen suomalaisen ulottuvilla!

Aaro Väätäinen
toimistonjohtaja
Helsinki

Koin Jumalan Sanan voimaa keväällä 1976, kun Jumala puhui sisäiselle
maailmalleni Raamatun kirjoitusten kautta. Heti sen jälkeen aloin etsiä
hyvin määrätietoisesti pelastusta. Ja niin kuin Raamattu lupaa, että ”et-
sivä löytää” — niin minäkin sain uudestisyntyä ja täytyä Pyhällä Hen-
gellä kuukautta myöhemmin!

Koska kodissani ei ollut opetettu uskonasioita, nämä alueet olivat
jääneet minulle täysin vieraisiksi. Mutta kuitenkin Eero-veljen rukoilles-
sa puolestani, jotta saisin Pyhän Hengen, täytyin Hengellä melko ly-
hyen rukouksen jälkeen ja puhuin uusin kielin.

Kaikki tämä tapahtui Jumalan Sanan lupauksen pohjalta. Minä ainoastaan kiitin valmiista lahjasta, ja joidenkin ”kiitos” -sanojen jälkeen sopersin uusia, vieraita sanoja, jotka olivat Pyhän Hengen antamia. Oli hiukan outoa kuulla puhuvansa vierasta kieltä, josta ei ymmärtänyt mitään!

Tämä kielilläpuhuminen oli ihmeellinen todistus siitä, että Jumala vieläkin vahvistaa Sanansa näkyvin ja kuuluvin merkein. Tämän kokemuksen jälkeen en voinut enää epäillä pelastustani.

Seurauksena kokemastani Pyhällä Hengellä täyttymisestä oli, että aloin rohkeasti todistaa Jeesuksesta. Myöhemmin käsitin Raamatusta, että Jumala täyttääkin Pyhällä Hengellä juuri sitä varten, että todistaisimme maailmalle, että Jeesus Kristus on noussut kuolleista ja elää. Tämän tehtävän suorittamista varten Jumala antaa Pyhän Hengen kielilläpuhumisineen.

Tapani Vesalainen
liikkeenharjoittaja
Helsinki

